

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor depuse de către Azghani Azar, reprezentată de avocații Găină Natalia și Negru Cristina,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Azghani Azar împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-613/25

NR. PIGD 2-24133528-01-3ra-20082025)

Recursul este vădit neîntemeiat, în temeiul art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. I. Barbacaru

Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, jud. G. Mîra, V. Sîrbu, A. Cașcaval

21 noiembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursurilor depuse de către Azghani Azar, reprezentată de avocații Găină Natalia și Negru Cristina,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 noiembrie 2024, Azghani Azar a depus în adresa instanței cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, reclamanta a participat la protestele organizate în fața Ambasadei Iranului din or. Istanbul, Turcia, nu susține politica actualei guvernării din Iran, iar din aceste motive nu poate să revină în Iran.
3. Evidențiază că, apreciază ca fiind neîntemeiat conceptul reținut de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Biroul migrației și apatrid, că situația din țara de origine a reclamantei nu prezintă un pericol pentru viața și securitatea acesteia în cazul întoarcerii în țara de origine.
4. Invocă faptul că, nu poate să se întoarcă în Iran, deoarece are frică pentru viață și nu se simte în siguranță.
5. Susține că, toate persoanele care fug din țara lor de origine din cauza persecuțiilor sau a unor vătămări grave au dreptul să solicite protecție internațională. Azilul este un drept fundamental, iar acordarea lui persoanelor care îndeplinesc criteriile stabilite în Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților constituie o obligație internațională pentru Statele-Părți, printre care se numără și statele membre ale UE. UE a încorporat condițiile care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de protecție internațională în propriul său corpus juridic și a extins conceptul, creând o categorie suplimentară de beneficiari ai protecției internaționale pe lângă refugiați, și anume beneficiarii protecției subsidiare.
6. Notează că, după evenimentele indicate în interviul din 21 octombrie 2024, acasă la reclamantă în Iran, unde locuiesc părinții solicitantei de azil, au fost colaboratorii de poliție, după vizita cărora situația ei s-a agravat. Faptul că, colaboratorii de poliție o caută, demonstrează

temeinicia cererii prin care Azghani Azar solicită azilul pe teritoriul Republicii Moldova.

7. Precizează că, în interviu nu este indicată nici o îndoială că, reîntoarcerea solicitantei de azil în țara ei de origine prezintă pericol atât pentru viața, cât pentru și securitatea acesteia.
8. Mai invocă faptul că, la moment, din surse internaționale se confirmă numărul record de execuții a condamnaților în Iran.
9. Conchide că, nu au fost elucidate toate faptele invocate de către reclamantă în interviu, mai mult ca atât, de către IGM i-a fost adresată întrebarea dacă ultima poate demonstra cu probe cele relatate în interviu, însă nu au întrebat-o și nu au elucidat care probe pot demonstra temeinicia solicitării protecției Republicii Moldova.
10. În drept, cererea a fost întemeiată pe prevederile art. 219 din Codul administrativ, art. 16, 17, 19 din Legea nr. 270-XVI din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.
11. Având în vedere circumstanțele de fapt și de drept menționate, solicită anularea deciziei nr. 6669/24/DAA din 06 noiembrie 2024 și acordarea protecției umanitare în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270-XVI din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

12. Prin hotărârea din 23 ianuarie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 25 ianuarie 2025, Azghani Azar, reprezentată de avocatul Negru Cristina, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 23 ianuarie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 19 martie 2025 Azghani Azar a depus motivarea apelului, prin care s-a solicitat casarea hotărârii din 23 ianuarie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, s-au respins apelurile declarate de avocații Negru Cristina și Găină Natalia în interesele lui Azghani Azar și s-a menținut hotărârea din 23 ianuarie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.
15. Pentru a decide astfel, cu referire la aspectul elucidat în acțiunea înaintată și în cererea de apel, în sensul că reclamantă/apelantă are teama pentru viața și libertatea sa, deoarece în anul 2022 ar fi participat la protestele organizate în fața Ambasadei Iranului din or. Istanbul, Turcia, nu susține politica actualii guvernări din Iran, și, respectiv a

postat viziunile sale politice pe rețele de socializare, instanța de apel a menționat că, acesta nu poate fi privit prin prisma condițiilor art. 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

16. De altfel, potrivit pct. 80 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, a avea opinii diferite de cele ale guvernului nu înseamnă în sine un motiv pentru a cere statut de refugiat, ci solicitantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuție datorită acestor opinii. Acesta presupune că solicitantul are opinii netolerate de autoritățile, opinii ce sunt critice la adresa politicii sau a metodelor utilizate.
17. De asemenea, în Manual se menționează că, solicitantul care afirmă că se teme de persecuție din cauza opiniei politice trebuie să demonstreze că autoritățile din țara de origine îi cunoșteau opiniile înainte de părăsire a țării.
18. Instanța de apel a evidențiat că, reieșind din dispozițiile legale enunțate, raportate la circumstanțele cauzei, Completul specializat a apreciat că, la caz, Azghani Azar nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principiile stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave.
19. Mai mult ca atât, la stabilirea persecuției „datorită opiniei politice” trebuie de atras atenția asupra personalității solicitantului și opinia sa politica, or, la caz stabilit că solicitantul de azil nu a fost o personalitate politică sau să desfășoare careva activități politice, și era doar simplu simpatizant.
20. De altfel, apelanta nu a demonstrat cu probe veridice că partidul de guvernământ, sau membrii acestuia, o persecută sau aplică presiuni asupra acesteia.
21. Totodată, deși apelanta a susținut că este opozant al actualei guvernări din Iran, iar prin prisma faptului dat, siguranța sa este amenințată, instanța de apel a remarcat faptul că Azghani Azar s-a aflat în Turcia și a părăsit legal țara, având contacte directe cu autoritățile statale, iar persecuții din partea subiecților Iranieni în Turcia, nu a reclamat.
22. Aceste circumstanțe indică faptul că, reclamanta nu se afla în atenția autorităților ca o persoană considerată periculoasă pentru ordinea publică sau securitatea națională, iar declarațiile solicitantului de azil cu privire la temerea sa bazată pe „opinia politică” sunt considerate irelevante, or, potrivit pct. 106 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că: Ori de

câte ori este posibil, protecția națională are prioritate față de protecția internațională.

23. De asemenea, instanța de apel a menționat că, în vederea admiterii cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție. La fel, trebuie stabilită o legătură causală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.
24. Cu toate acestea, faptele descrise în acțiune și apel, precum că Azghani Azar este căutată de colaboratorii poliției în Iran, acasă la părinți, în legătură cu ideologiile sale politice, nu au fost confirmate.
25. Mai mult, reflectând asupra argumentelor apelantei cu privire la numărul record de execuții a condamnaților în Iran rezultând din surse internaționale - DIGI24, gsp. ro, instanța de apel a subliniat că, potrivit aceleiași surse de probare (presa internațională - deathpenaltyinfo.org), numărul mare de execuții din Iran nu vizează doar protestatarii opoziției, or, aproximativ jumătate dintre execuții au avut ca temei infracțiuni legate de droguri. Totodată, potrivit Human Rights Watch, în luna februarie 2025, un val de execuții a fost asociat cu tensiunile în relația Iran–Israel.
26. Astfel în condițiile în care numărul total al condamnărilor din Iran nu ține doar de latura politică după cum prezintă apelanta și dat fiind faptul că din materialele cauzei nu rezultă că Azghani Azar este personal vizată (membru al protestelor, lider, activist), că suferă persecuție reală (riscul de detenție arbitrară, tratament abuziv, restricții la libertăți, tortură etc) și că riscul nu este pur generalizat, instanța de apel a constatat că este corectă concluzia primei instanțe cu privire la legalitatea actului administrativ contestat.
27. Cu privire la motivele invocate în apel, instanța de apel a reținut că, în raport cu Azghani Azar, nu s-au constatat temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutată, or, cele invocate de către solicitant, nu constituie acte de persecuție așa cum este reglementată în legislația națională, fapt ce duce la neimpunerea examinării a elementului obiectiv. Suplimentar, în detrimentul obligațiilor sale procedurale, solicitantul nu a putut demonstra de către cine anume este intimidată în țara de origine, or aspectele expuse atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, poartă un caracter de ordin general.
28. Prin urmare, instanța de apel a constatat temeinicia și legalitatea deciziei Inspectoratului General Pentru Migrație nr. 6669/24/DAA din 06 noiembrie 2024 cu privire la respingerea cererii de azil, or Azghani

Azar nu a dovedit faptul că a fost și poate fi supusă persecuției în țara de origine pe motive politice, că există riscul real de a fi supusă unor vătămări grave, respectiv, în privința sa nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea unei forme de protecție prevăzute de art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

29. La 06 august 2025, Azghani Azar, reprezentată de avocatul Găină Natalia, a depus în adresa Curții Supreme de Justiție cerere de recurs împotriva deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, prin care s-a solicitat casarea integrală a deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.
30. În motivarea recursului au fost reiterate circumstanțele invocate anterior la examinarea cauzei în prima instanță și instanța de apel, fiind notat faptul că, Azghani Azar nu a fost citată pentru ședința din 25 iunie 2025.
31. În drept, s-au invocat prevederile art. 191, 244, 245, 245¹ din Codul administrativ.
32. Totodată, la 15 august 2025, Azghani Azar, reprezentată de avocatul Negru Cristina, a depus în adresa Curții Supreme de Justiție cerere de recurs împotriva deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, prin care s-a solicitat casarea integrală a deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru și emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.
33. În motivarea recursului au fost reiterate circumstanțele invocate anterior la examinarea cauzei în prima instanță și instanța de apel.
34. În drept, s-au invocat prevederile art. 93, 123, 195, 219 din Codul administrativ și art. 118, 121, 122 din Codul de procedură civilă.
35. La 20 august 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copiile recursurilor declarate în interesele lui Azghani Azar, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință.
36. La 29 august 2025, Inspectoratul General pentru Migrație a depus referința, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

37. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

38. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

39. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

40. Art. 246 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

41. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ:

„(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:
h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

42. Referitor la termenul de declarare a recursurilor, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursurile depuse de către Azghani Azar, reprezentată de avocații Găină Natalia și Negru Cristina, a fost înaintat în termen. Or, decizia integrală din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, i-a fost comunicată recurentului și avocatului acestuia la 13 august 2025, iar cererile de recurs au fost depuse în adresa Curții Supreme de Justiție la 06 august 2025 și 15 august 2025, adică în interiorul termenului de două luni, prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

43. Examinând admisibilitatea recursurilor declarate în raport cu actele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestora, din următoarele motive.
44. Din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ rezultă că, admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.
45. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.
46. Completul Curții Supreme de Justiție notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.
47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, motivele de casare invocate în recursurile depuse de către Azghani Azar, reprezentată de avocații Găină Natalia și Negru Cristina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, sau că aceasta ar fi arbitrară sau că s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.
48. Completul de judecată menționează că, argumentul invocat în susținerea cererii de recurs precum că, Azghani Azar nu a fost citată pentru ședința din 25 iunie 2025, este neîntemeiat și urmează a fi respins, or la actele dosarului se regăsește citația expediată la 12 iunie 2025 prin intermediul poștei electronice în adresa lui Azghani Azar și avocatului Găină Natalia, care sunt corecte și coincid cu adresele de email ale acestora (f. d. 77).
49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursurile depuse de către Azghani Azar, reprezentată de avocații

Găină Natalia și Negru Cristina, conțin obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în modul corespunzător.

50. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.
51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că, dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.
52. Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor.
53. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.
54. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.
55. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument.
56. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.
57. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.
58. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.
59. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise

[Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

60. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).
61. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse de către Azghani Azar, reprezentată de avocații Găină Natalia și Negru Cristina împotriva deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru.
62. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 230 și 246 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibile recursurile depuse de către Azghani Azar, reprezentată de avocații Găină Natalia și Negru Cristina împotriva deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu